

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף קמ"ד ע"א

= תקונא שתיתאה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קמ"ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

בְּלִילִיָּא דְּשַׁבַּת אֲתָמָר (שיר ה' ה') קָמְתִי אֲנִי לְפִתּוּחַ לְדוּדֵי בְּשַׁבַּת, וְכַד נָפִיק שַׁבַּת אֲתָמָר (שם) וְדוּדֵי חֲמֶק עָבַר, וּבִהְיוֹא זְמַנָּא (שם) בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצְאָתִיהוּ קִרְאָתִיו וְלֹא עָנְנִי, עַד דְּאוּמִינָא דְּבִזְמַנָּא דִּיִּיתִי זְמַנָּא אַחְרָא דְּאוּחִיד בִּידִיהּ וְלֹא אֲשַׁבְּקִינִיהּ לְמִיזֵל, כְּמָה דְּאֲתָמָר (שם ג' ד') אֲחֻזְתִּיו וְלֹא אֲרַפְנוּ עַד שֶׁהִבְאֵתִיו אֶל בֵּית אָמִי, דָּא בִּי מְקַדְשָׁא דְּלַעִילָא, וְאֵל חֶדֶר הוֹרְתִי דָּא בִּי מְקַדְשָׁא דְּלַתָּא.

תרגום לעברית

קָם זְקֵן שְׁלִישִׁי וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, הֲרִי אָנוּ מְבַדִּילִים בְּעֵצֵי בְּשָׁמִים, וְכֵאן הִיא אֵינָהּ אוֹמֶרֶת אֵלָּא בְּתַפּוּחִים! אֵלָּא אָנוּ מְבַרְכִּים עַל עֵצֵי בְּשָׁמִים מְשׁוּם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְרִיחַ אִפְרָח בְּתַפּוּחִים, וְלֹא עוֹד, אֵלָּא כָּל מִינֵי בְּשָׁמִים הֵם טוֹבִים לְבָרֶךְ עֲלֵיהֶם, וְאָנוּ שְׁעוֹשִׂים בְּהֶדֶס, מְשׁוּם שֶׁיֵּשׁ בּוֹ שְׁלֹשָׁה עָלִים, שֶׁנֶּקְרָאוּ שְׁלֹשָׁה הֶדְסִים, שְׁרוּמִזִּים לְשִׁלְשֶׁת הָאֲבוֹת, אֲבֵל שְׁנֵי נִקְבֵי הַחֹטֶם הֵם כְּנֶגֶד שְׁנֵי תַּפּוּחִים, שֶׁהֵם שְׁנֵי נְבִיאֵי אֱמֶת, שֶׁבָּהֶם עֲתִידָה לְצֵאת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן שֶׁלְמַעְלָה, שֶׁבּוֹ מְתִישְׁבַת נִפְשָׁהּ, וּמְשׁוּם זֶה הִיא אוֹמֶרֶת רַפְדוּנִי בְּתַפּוּחִים כִּי חוֹלֵת אֶהְיֶה אֲנִי. בְּלִיל שַׁבַּת נֶאֱמַר קָמְתִי אֲנִי לְפִתּוּחַ לְדוּדֵי, בְּשַׁבַּת, וְכִשְׁיוּצֵאת שַׁבַּת, נֶאֱמַר וְדוּדֵי חֲמֶק עָבַר, וּבִאֲוֹתוֹ זְמַן בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא

מִצָּאֲתִיהוּ קָרָאֲתִיו וְלֹא עָנִנִי, עַד שֶׁנִּשְׁפָּעֵתִי, שֶׁבִּזְמַן שֶׁיָּבֹא פַּעַם אַחֲרָת, שְׂאֲחֹז בְּיָדוֹ וְלֹא אֶעֱזֹב אוֹתוֹ לְלֶכֶת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אַחֲזִיתִיו וְלֹא אֲרַפְּנוּ עַד שֶׁהִבֵּאתִיו אֶל בֵּית אָמִי, זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁלְמַעֲלָה, וְאֶל חֹדֶר הַזֵּרֶתִי, זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁלְמִטָּה.

טקסט התיקונים

וּבְזִמְנָא דְאַחִיד בִּידֵיהּ בְּפוֹרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא, לֹא יֵהָא לִי כְּזִמְנִין אוֹחֲרָנִין, דְּבִכָּל פּוֹרְקָנָא וּפּוֹרְקָנָא הָוָה אֲתִי, וּלְבִתֵּר הָוָה פָּרַח מִנָּאִי, אֲבָל בְּפוֹרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא אָנָּא אַחִיד בֵּיהּ וְקָשִׁיר לִיהּ בְּכַמָּה קָשִׁירִין דִּרְחִימוּ, דְּלֹא יִזּוּ מִנָּאִי לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִין, דְּבִכָּל גְּלוּתָא וְגְלוּתָא הָוָה אָזִיל מִנָּאִי, וְהוּינָא שְׂאִיל עֲלֵיהּ לְכָל עוֹבֵר וְשֹׁב, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שם) כְּמַעַט שֶׁעֲבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמִּצָּאֲתִי אֶת שְׂאֵהֲבָה נִפְשִׁי, וְזִמְנִין לֹא הוּינָא אֲשַׁכַּח מָאן דְּיִימָא לִי מִדֵּי מִנִּיהּ, וְהוּינָא אוֹמֵי בְּגִינִיהּ לְכָל בְּנֵי קֶרְתָּא, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שם ה ח) הִשְׁפַּעֲתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוּדֵי מָה תִּגִּידוּ לוֹ שְׁחֹלֶת אֶהְבֶּה אֲנִי, וְכַמָּה זִמְנִין (שם ג א) עַל מִשְׁכָּבִי בְּלִילוֹת דְּאִינוֹן גְּלִיּוֹת, בְּקִשְׁתִּי אֶת שְׂאֵהֲבָה נִפְשִׁי וְלֹא הָוָה מָאן דְּיִימָא לִי, עַד דְּאִיהוּ הָוָה אֲתִי, וְכַעַן בְּגְלוּתָא בְּתַרְיִיתָא בָּרַח דּוּדֵי בְּכַעֲסָא סְגִיא, וְשְׂאִילָנָא בְּגִינִיהּ וְלֹא אֲשַׁכַּחנָּא מָאן דְּיִימָא לִי מִדֵּי, וּבְגִין דָּא אָנָּא אוֹמִינָא, דְּבִזְמְנָא דְּיִיתִי וְאַחֲזִידנָא בִּידֵי דְּלֹא יִזּוּ מִנָּאִי, וְאַנָּא אַחֲזִיתִיו וְלֹא אֲרַפְּנוּ אַחֲזִיתִיו בְּקִשּׁוּרָא דְּתַפְלִין דִּיד, וְלֹא אֲרַפְּנוּ בְּתַפְלִין דְּרִישָׁא.

תרגום לעברית

וּבְזִמְנֵן שְׂאֲחֹז בְּיָדוֹ בְּגִאֲלָה הָאֲחֲרוֹנָה, זֶה לֹא יִהְיֶה לִי כְּמוֹ הַפְּעָמִים הָאֲחֲרוֹת, שֶׁבִּכָּל גִּאֲלָה וְגִאֲלָה הָיָה כָּא, וְאַחֵר כִּף הָיָה פּוֹרַח מִמֶּנִּי, אֲבָל בְּגִאֲלָה הָאֲחֲרוֹנָה אֲנִי אֲחֹז בּוֹ וְאֶקְשֹׁר אוֹתוֹ עִם כַּמָּה קָשִׁירִים שֶׁל אֶהְבֶּה שְׂלֹא יִזּוּ מִמֶּנִּי לְעוֹלָם וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים, שֶׁבִּכָּל גְּלוּת וְגְלוּת הָיָה הוֹלֵךְ מִמֶּנִּי, וְהִיִּיתִי שׂוֹאֵלֶת עָלָיו אֶת כָּל עוֹבֵר וְשֹׁב. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב כְּמַעַט שֶׁעֲבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמִּצָּאֲתִי אֶת שְׂאֵהֲבָה נִפְשִׁי. וְלַפְּעָמִים לֹא הִיִּיתִי מוֹצֵאת מִי שִׂיאֵמֶר לִי

מִמֶּנּוּ דָּבָר, וְהִיִּיתִי מִשְׁפִּיעָה בְּשִׁבְלִי אֶת כָּל בְּנֵי הַקֶּרֶה, זֶהוּ שְׁכָתוֹב הַשְּׁפָעֵתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוּדֵי מָה תִּגִּידוּ לוֹ, שְׁחוּלַת אֶהְבָּה אֲנִי, וְכִמָּה פְּעָמִים עַל מִשְׁכְּבִי בַּלֵּילוֹת, שֶׁהֵן הַגְּלִיּוֹת, בִּקְשָׁתִי אֶת שְׁאֶהְבָּה נִפְשִׁי, וְלֹא הָיָה מִי שְׁיֹאמַר לִי, עַד שֶׁהוּא הָיָה בָּא, וְכָעַת בִּגְאָלָה הָאֲחֵרוֹנָה בְּרַח דּוּדֵי בְּכֶעַס רַב, וְשִׁאֲלָתִי בְּעִבּוּרוֹ, וְלֹא מִצָּאתִי מִי שְׁיֹאמַר לִי דָּבָר, וּמִשּׁוֹם זֶה אֲנִי נִשְׁבַּעְתִּי, שְׁבִזְמָן שְׁיָבֵא וְאֶחָז בְּיָדוֹ שֶׁלֹא יִזּוֹן מִמֶּנִּי, וְאֲנִי אֶחְזַתּוֹ וְלֹא אֶרְפְּנוּ, אֶחְזַתּוֹ - בִּקְשֶׁר שֶׁל תִּפְלִין שֶׁל יָד, וְלֹא אֶרְפְּנוּ - בְּתִפְלִין שֶׁל רֹאשׁ.

טקסט התיקונים

תָּא חֲזִי, דּוֹדָהָא כַּד יֵיתִי לְגַבָּהּ, יִימָא לְגַבֵּי תַרְיִן מְשִׁיחִין (שם ז יג) נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים דְּאֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, דִּי בְּהוֹן אֶתְמַר (ישעיה ה ז) כִּי כָרֵם יְהוָה צָבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל, נִרְאָה הַפְּרָחָה הַגֶּפֶן דְּאֵיהִי שְׁכִינְתָּא בְּהוֹן, הַנִּצּוֹ הָרְמוֹנִים אֵלֶיךָ אֵינוֹן דְּמִלְּיִין מִצּוֹת כְּרָמוֹן.

תרגום לעברית

בָּא וּרְאָה, כְּשִׁיבָא דּוֹדָהָ אֵלֶיךָ, יֹאמַר לְשָׁנִי הַמְּשִׁיחִים נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים, שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל, שְׁבָהֶם נֹאמַר כִּי כָרֵם יְהוָה צָבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל, נִרְאָה הַפְּרָחָה הַגֶּפֶן, שֶׁהִיא הַשְּׁכִינָה בָּהֶם, הַנִּצּוֹ הָרְמוֹנִים, אֵלּוֹ אוֹתָם שְׁמֵלָאִים מִצּוֹת כְּרָמוֹן.

טקסט התיקונים

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר סָבָא סָבָא, נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים, הָא אֵית כְּרָמִים דְּלֹאוּ אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, כְּגוֹן (שיר א ו) דְּשִׁמוֹנִי נוֹטְרָה אֶת הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי, וְאֵינוֹן עֲרֻבּוּכָא דְּעֲרַב רַב, דְּאֵינוֹן מְעוּרְבִין בְּהוֹן בְּיִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא, וּבְגִין דָּא כַּד יֵיתִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְגַבֵּי שְׁכִינְתָּא, אֵיהוּ יִימָא לְגַבָּהּ, נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים, נִרְאָה אִם פְּרָחָה הַגֶּפֶן בְּהוֹן, דְּאֶתְמַר בָּהּ כִּי כָרֵם יְהוָה צָבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל, הַנִּצּוֹ הָרְמוֹנִים אֵלֶיךָ וְדֹאֵי אֵינוֹן דְּמִלְּיִין

מצות כרמונים, שם אתן את דודי לך, אלין דאינון רחמיין דילך, תמן יהיבנא לון לך, (שיר ב יא) כי הנה הסתו עבר שולטנו דשאר ממנן דאומין, הגשם חלף חלף לו שלטנותא דערב רב.

תרגום לעברית

קם רבי שמעון ואמר: זמן זמן, נשכימה לכרמים, הרי יש כרמים שאינם ישראל, כמו ששמוני נוטרה את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי, והם הערבוביה של הערב רב, שהם מערבים עם ישראל בגלות, ומשום זה, כשיבא הקדוש ברוך הוא אל השכינה, הוא יאמר אליה נשכימה לכרמים, נראה אם פרחה הגפן בהם, שנאמר בה כי כרם יהו"ה צבאות בית ישראל, הנצו הרמונים, אלו ודאי אותם שמלאים מצוות כרמונים, שם אתן את דודי לך, אלו שהם אוהבים שלך, שם נתתי אותם לך, כי הנה הסתו עבר - שלטונם של שאר הממנים של העמים, הגשם חלף חלף לו - שלטון הערב רב.

טקסט התיקונים

בההוא זמנא יימא לגבה, (שיר ז א) שובי שובי השולמית, בתרי בתים דאינון בית ראשון ובית שני לתתא, שובי שובי בבית ראשון ושני לעילא, ונחזה בך. דכר אחר, שובי שובי ארבע זמנין, בארבע אתון דילך דאינון אדנ"י, ונחזה בך בארבע אתון דיליה דאינון יהו"ה, אמר קודשא בריך הוא לגבי ישראל, ארבע זמנין שובי בשכינתא בתיובתא, ונחזה בך בארבע כוסות דפורקנא דאינון בפסח, דחייבין ביה ישראל למשתי ארבע כוסות, כגוונא דארבע גאולות, שובי שובי בארבע יחודין (ס"א יסודין) דילך, ונחזה בך בארבע חיוון, ונחזה בך בשמיא וארעא, ומיד (דה"י א טז לא) ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהו"ה מלך.

באותו זמן יבא אליה, שובי שובי השולמית, בשני בתים, שהם בית ראשון ובית שני למטה. שובי שובי - בבית ראשון ושני למעלה - ונחזה בך. דבר אחר, שובי שובי ארבע פעמים, בארבע אותיותיה שהם אדנ"י, ונחזה בך - בארבע אותיותיה שהם יהו"ה. אמר הקדוש ברוך הוא אל ישראל ארבע פעמים שובי עם השכינה בתשובה, ונחזה בך - בארבע כוסות של הגאלה שהם בפסח, שחייבים בו ישראל לשתות ארבע כוסות, כמו ארבע הגאלות. שובי שובי בארבעה היחודים (היסודות) שלך, ונחזה בך - בארבע חיות, ונחזה בך בשמים ובארץ, ומיד ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהו"ה מלך.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קמ"ד ע"ב) ♦

טקסט התיקונים

בההוא זמנא הנצנים נראו בארץ אליז אבהו, זכוון דלהון אתגליאן על שכינתא דאיהי ארץ החיים, ועל בניהא דאתמר בהון (בראשית כח יד) והיה זרעו כעפר הארץ, (שיר ב יב) עת הזמיר הגיע, (שמות טו א) אז ישיר משה ובני ישראל, וקול התור נשמע בארצנו, (ישעיה נב יח) קול צופיה נשאו קול יחדיו ירננו, כי עין בעין יראו בשוב יהו"ה ציון, בההוא זמנא קודשא בריך הוא משבח לה, הדיא הוא דכתיב (שיר ז ו) ראשה עליה ככרמל, דא תפלין

תרגום לעברית

באותו זמן הנצנים נראו בארץ, אלו האבות, זכויותיהם התגלו על השכינה שהיא ארץ החיים, ועל בניה שנאמר בהם והיה זרעו כעפר הארץ, עת הזמיר הגיע, אז ישיר משה ובני ישראל, וקול התור נשמע בארצנו, קול צופיה נשאו קול יחדיו ירננו, כי עין בעין יראו בשוב יהו"ה ציון. באותו זמן הקדוש ברוך הוא משבח אותה, זהו שכתוב ראשה עליה ככרמל - זה תפלין של ראש, והרצועות תלויות מכאן ומכאן כמו זמורות, שהן

כפרמל שתלויים מן הגפן, ודלת ראשך כארגמן - זו תפלה של יד, מה שהיתה דלת בגלות עניה, זהו שכתוב תפלה לעני כי יעטף, תהיה לבושה כארגמן, שהוא סוד א' וריאל ר' פאל ג' בריאל מ' יכאל נ' וריאל, מלך אסור ברהטים - זה הקדוש ברוך הוא יהו"ה, שהיה אסור בארבעה בתים שלהם שם אדנ"י, ארבעה בתי המלך, שהיה אסור ברהטים כזה: יאהדונה"י, כי שמה בך ובה שמה, וזהו הסוד אמן מן ארגמן.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.